

σει ὁ Θεός. Ἡ ὁμοία κοντετζιόνε γροικᾶται καὶ διὰ τὴν ἀρχόντισσα Τζ. Γρ. (τὴν μητέρα τοῦ γαμβροῦ, διὰ τὰ ὑπ' αὐτῆς προικισθέντα εἰς τὸν υἱὸν της).»

320

1733. Πωλητήριον τῆς 4 Δεκ. ἐν Πάρω,
ἐν 57, σ. 162.

«... κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου μας, ὅτι ὁ ἀποθανὼν χωρὶς κληρονόμον, νὰ στρέφονται τὰ πουρκιά ἀπ' ἐκεῖ ποῦ δίνονται...».

321

1733. Γράμμα πΚ. Ἱερεμίου Γ', πρὸς τὸν Βεροίας Ἰωακείμ,
ἐν 123, σ. 33–34.

(Τῆς γυναικὸς θανούσης ἄπαιδος, πρὸ συμπληρώσεως ἔτους, κατὰ τὴν ἐν Βεροία τοπικὴν συνήθειαν, ἡ μὲν διατετιμημένη προῖξ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν προικοδότην πατέρα, τοῦ ἀνδρὸς ἀποκερδαίνοντος μόνον τὸ πρῶτον κραββατοστρώσιον.—Τὰ θεώρητρα καὶ τὰ ἐν τῷ γάμῳ χαρίσματα διανέμονται ἐξ ἴσου, μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ πατρὸς.—Ἀπὸ πρὸ γάμου καὶ μετὰ τὸν γάμον δωρεὰν ἀνήκουν εἰς τὸν πατέρα.—Τὰ εἰς ἱατροὺς δαπανήματα μέχρι τῆς τελευτῆς τῆς γυναικὸς βαρύνουν τὸν ἄνδρα).

322

1733. Συνοδικὴ ἀπόφασις πΚ. Ἱερεμίου Γ',
ἐν 70, Α' σ. 214–218.

(Ἡ ὑπόσχεσις χρεΐας ἀμείβεται διὰ τῆς κληρονομίας τοῦ 1/4, ὅταν ἡ ὑπόσχεσις εἶναι κατόρθωμα ἐκούσιον ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης. Ὅταν ὅμως ἡ χρεΐα εἶναι ἀκουσία, ὡς ἐπὶ ἐπιληψίας, δὲν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις).

323

1734. «Πουρκοσίφωνο καὶ καθαρὸν συνοικέσιον» ἐν Νάξῳ, ἀνέκδοτον,
ἐν ΕΒΕ, Τμ. χφφ. Ξ 177.

Ἡ μήτηρ τῆς κόρης, ἀφ' οὗ προικίσῃ ταύτην, «κάνει καὶ τὴν παρὸν καὶ χρησιμότητα κοντετζιόνε, ὅτι ἂν κάμουν παιδιὰ, νόμιμα καὶ εὐλογητικὰ ἐκ τῆς σαρκὸς τως, νὰ εἶναι (τὰ προικῶα) τῶν παιδιῶν της· εἰ δὲ καὶ ἀποβιώσουν ἄκληροι — ὅπου ὁ Κύριος νὰ μὴν τὸ δόσοι — ὅλο τὸ προῖμα, ποῦ ἡ μητέρα της τῆς πουργοδότησεν, θέλει καὶ κάνει νὰ τὸ καταστήσῃ ἓνα μπενεφίτζιο, ὅποιος πᾶς ἤθελε γένῃ ἀπὸ τὴν γενιὰν τος· εἰ δὲ καὶ δὲν ἤθελεν ἀπὸ τὴν γενιὰν τῶν Μαλατέστηδων καὶ νὰ τῆς γίνονται τρεῖς λειτουργεῖς τὴν ἐβδομάδα...». Ἐπίσης προικοδοτοῦν οἱ γονεῖς τοῦ γαμβροῦ διάφορα ἀκίνητα· «τοῦτα ὅλα νὰ τὰ καρπο-
τρῶσι μαζί μὲ τοὺς γονεῖς του καί, ἀποθανόντας τος, ἐδικάν του μὲ τὴν εὐχὴν τος...
κάνει καὶ τὴν παρὸν κοντετζιόνε ὁ ἀφέντης Σ. (ὁ πατὴρ τοῦ γαμβροῦ), ὅτι ἀνίσως καὶ δὲν ἤθελεν κάμει παιδιὰ ἐκ τῆς σαρκὸς του ὁ ἀρχοντόπουλός του, νὰ πηγαίῃ ὅλο τὸ προῖμα ὅπου τοῦ πουργοδοτίζει, ἀπὸ ἀσερνικὸ ὡς ἀσερνικὸ καὶ ἡ ἀρχόντισσα ἡ μητέρα του, ἀπὸ θηλυκὸ ὡς θηλυκὸ, σὲ ὅ,τι τοῦ πουργοδοτίζει...».

